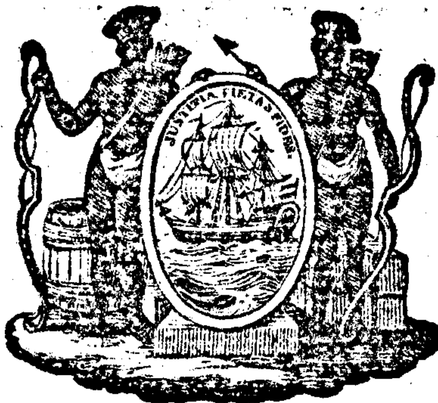
N°. 53. **A°. 1837.**

WOENSDAG, den **5den JULIJ.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Julij 1837.*

Bij besluit van Zijne Majesteit dd. 16 April ll. N°. 8, is de door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal voorloopig gedane aanstelling van den Heer GEORGE SEVERIJN DE VEER, tot GOUVERNEMENTS SECRETARIS der Kolonie *Suriname*, goedgekeurd en dezelve definitivelijk tot dien post benoemd.

De Eerste Commies ter Gouvernements Secretarij,
F. C. COBLIJN.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Julij 1837.*

Bij besluit van Zijne Majesteit dd. 15 April ll. N°. 18, is de Heer F. C. NAHLOP, Bevelhebber van de Koloniale Schoener *Henriette Elizabeth*, als BROEDER in de Orde van den Nederlandschen Leeuw opgenomen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Julij 1837.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van 8 Centen, zal moeten wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

De *Prijs van het Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH, 48 Centen }
Het SCHAPENVLEESCH, 48 Centen } per ℔
Het VARKENSVLEESCH, 34 Centen }

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 8sten *Mei* 1837.

Frankrijk.

PARIJS, 23 April.

Het hof der pairs heeft heden, in weerwil van den zondag, zijne zittingen in de zaak van *Meunier* voortgezet. Nadat een aantal getuigen nog gehoord waren is de procureur-generaal, de heer *Franck Carré*, tot het doen van zijn requisitoir aan het woord gekomen. Na er over uitgewijd te hebben, hoe 's Konings leven voor de derde maal door een' moordadigen aanslag bedreigd was geweest, maar door de bewarende hand der Voorzienigheid behouden gebleven, en na de grootheid der misdaad te hebben betoogd, ging hij over tot de beschouwing van de strafwaardigheid der drie beklaagden. Omtrent Meunier viel niets te zeggen. De daadzaken waren bekend en de dader had dezelve volmondig beleden. De aanklagt moest zich dus bepalen tot Lavaux en Lacaze, die beiden medepligtige van Meunier en strafschuldig, schoon in verschillende graden waren. De procureur-generaal alsnu opmerkende, dat het schuldbewijs van die beide personen voornamelijk op de verklaringen van Meunier rustte, zette daarop de waarborgen van echtheid, die deze verklaringen droegen, uiteen, in verband tot de verklaringen der getuigen, omtrent de onderlinge betrekkingen vooral van Lavaux met Meunier. Hij wees op het slecht en zedeloos karakter van den eerstgenoemde en trachtte aan te toonen, dat Lavaux de boze geest van Meunier was geweest, hem gedurig in het kwaad had gestijfd, tot het moordontwerp aangezet. Wat Lacaze betrof, deze was van medepligtigheid niet vrij te pleiten, daar ook hij aan de meervermelde om het lot trekking had deel genomen; in de laatste drie maanden was hij echter afwezend geweest. Voor dezen konden misschien verzachtende bepalingen bestaan.

Den 24sten. In de zitting van het hof der pairs van heden, heeft het publiek ministerie zijne conclussien genomen omtrent de drie beklaagden die voor het hof te regt staan, zijnde dezelfde als bij de acte van beschuldiging. De verdedigers der beklaagden hebben daarop het woord gevoerd en het mogelijke gedaan, om de medepligtigheid en misdadigheid van Lavaux, maar vooral van Lacaze te verzwakken. De president heeft vervolgens de drie beklaagden ten ernstigste afgevraagd, of zij bij hunne verklaringen bleven volharden, inzonderheid aan Meunier, of hij geene onschuldigen betichtte, hetgeen deze ten volle ontkende en zijne verklaringen bevestigde. Lavaux zwoer onschuldig te zijn aan al hetgeen men hem ten laste legde; Lacaze betuigde dat de trekking om het lot in den hoed nimmer had plaats gehad. De debatten werden daarop gesloten, en de beklaagden benevens het publiek verwijderd, waarna het hof ter beraadslaging overging. Men dacht dat het vonnis eerst laat in den avond zou gegeven worden.

Den 25sten. Het hof der Pairs is gisteren tot des middags vier uren in beraadslaging geweest, en heeft zich daarop tot heden morgen ten 9 uren geadjourneerd; de openbare zitting voor de uitspraak van het vonnis zal heden middag ten vier uren worden gehouden, In de zitting van gisteren heeft de beraadslaging alleen geloopen over de bezwaren ten laste van Meunier.

Meunier heeft sedert gisteren den bijstand van eenen geestelijke gekregen; hij schijnt zich meer om zijn lot te gaan bekommeren. Lavaux en Lacaze zijn zeer ter neder geslagen.

Den 26sten. Het hof der pairs is gisteren morgen ten half elf ure weder in beraadslaging getreden. Ten zeven uren 's avonds werd de zitting openbaar, voor de uitspraak van het vonnis; krachtens hetzelve zijn Lavaux en Lacaze in vrijheid gesteld, aangezien uit de instructie noch uit de debatten genoegzaam bewijs van medepligtigheid of deelhebbing aan den aanslag was gebleken; Meunier, als overtuigd van de hem ten laste gelegde misdaad, werd tot de straf des koningsmoorders veroordeeld, zal namelijk blootsvoets en met een sluijer bedekt naar de strafplaats worden geleid en ter dood gebragt. Bovendien is hij, luid het vonnis, in de kosten van het proces veroordeeld.

Lavaux en Lacaze zijn na de uitspraak van het vonnis terstond in vrijheid gesteld geworden.

Den 27sten. De *Moniteur* behelst het volgende berigt:

»Het heeft den Koning heden (26) behaagd, om de doodstraf door het hof der pairs tegen Meunier uitgesproken, in de straf van deportatie te veranderen:

»De president van het hof der pairs heeft zelfs deze tijding aan Meunier gaan bekend maken, die daarbij gevoelens van het levendigst berouw en erkentelijkheid heeft betoond."

Bij dit berigt voegt het *Journal des Débats* eenige bijzonderheden die de amnestie hadden vergezeld. Door Meunier was aan den Koning een verzoek om gratie gerigt, dat bij Z. M. ontvangen was, juist toen in den minister-raad, waar over de verzachting van het vonnis beraadslaagd werd en 's Konings bijzonder gevoelen de zaak beslist had, de ordonnantie was geteekend, waarbij de doodstraf in detentie werd veranderd. Terzelfder tijd was de moeder van Meunier zich voor de voeten der Koningin komen werpen, die haar nog geen hoop had durven geven, toen juist weder de Koning binnen kwam en aan de angstvolle onzekerheid een einde maakte.

De gratie aan Meunier verleend draagt den algemeenen bijval weg. Men hoopt dat dezelve meer bijdragen zal om de partijen te ontwapenen, dan de vroegere veroordeelingen van Fieschi en Alibaud. Men wil ook dat de heer Molé in deze verzachting van het vonnis een onfeilbaar middel heeft gezien om de wet op de deportatie te doen aannemen door de kamers. Men denkt dat Meunier bestemd is om de eerste bewoner te worden van de nieuwe gevangenis voor gedeporteerden, op het eiland Bourbon; wat de overige ter deportatie bestemde lieden betreft, men denkt dat ook zij verzachting in hun lot zullen bekomen, daar men thans, na het besluit omtrent Meunier, te meer reden heeft om het er voor te houden, dat eerstdaags eene algemeene amnestie zal worden verleend. Nog gisteren zou men daarover in den raad beraadslaagd hebben, maar zouden de ministers het nog oneens zijn over de uitbreiding aan den maatregel te geven.

Men weet nog niet naar welke gevangenis Meunier zal worden vervoerd, alvorens die op het eiland Bourbon voor zijne ontvangst zal gereed zijn. Men schijnt tusschen Clarvaux, Doulens en het fort Ham te weifelen. Inmiddels moet hij naar de conciergerie worden overgebragt, om daar voorloopig te verblijven. Men heeft hem na de verandering van straf eenige meerdere vrijheid gegeven, en heeft hij zich weder aan zijne gewone zorgloosheid overgegeven, die na de uitspraak van het vonnis kortstondig van hem geweken was.

Den 29sten. Gisteren heeft het hof der pairs, daartoe buitengewoon bijeen geroepen, kennis genomen van de gratie aan Meunier verleend. De text van het besluit houdt hoofdzakelijk het volgende

» Wij Lodewijk Philips enz.

Ontvangen het verzoek uit naam van Pieter François Meunier, houdende dat hij, bij arrest van het hof der pairs van den 25sten April 1837, wegens een' aanslag op onzen persoon, tot de straf der

koningsmoorders veroordeeld is; dat hij sedert zijne veroordeeling te Parijs gevangen wordt gehouden,

»In deze omstandigheid heeft hij onze genade ingeroepen.

»Te dezer zake, en op het rapport van onzen groot-zegelbewaarder, minister secretaris van staat bij het departement van justitie, omtrent het onderzoek door hem ten aanzien van den suppleant gedaan, alsmede omtrent de gronden die tot vergiffenis van onze zijde zouden kunnen bewegen.

»Willende genade voor de strengheid der wetten doen gelden.

»Hebben wij, krachtens het artikel 58 van het constitutioneel charter.

»Aan gezegden Meunier gratie en kwijtscheldig van de bij gezegd vonnis tegen hem uitgesprokene straf verleend, en

»Hebben deze straf in die van deportatie veranderd."

De vergiffenis aan Meunier verleend, beschouwd al de eerste strafverzachting, die door eene algemeene amnestie, 't zij op 's Konings naamdag, 't zij bij gelegenheid van het huwelijk des hertogs van Orleans zou gevolgd worden, is thans het onderwerp waarover de bladen uitwijden en dat de aandacht bezig houdt. Men weet dat de zaak der amnestie in den ministerraad is ter spraak gekomen, maar dat men over de wijze niet eenstemmig denkt; ook in de bladen is dit verschil van meening blijkbaar. Terwijl sommige, vooral de liberale bladen op eene algemeene vergiffenis zonder uitzondering van personen aandringen, en die beschouwen als het beste middel van bevrediging en verzoening der staatkundige partijen, willen de bladen het doctrinair stelsel toegedaan, slechts van eene vergiffenis hooren gelijk als die onder het vorig ministerie verleend, namelijk alleen aan de zoodanige der staatkundige veroordeelden, die van hun berouw doen blijken en om strafvermindering verzoeken. Het *Journal des Debats* komt heden dan ook bepaald er voor uit, dat men aan dat verzoek om gratie alleen, — als of geene andere redenen van staat tot dien maatregel konden hebben geleid, — de kwijtschelding van de doodstraf aan Meunier moest toeschrijven: » Meunier, zegt het, heeft berouw gehad; hij heeft dat berouw in een verzoek onder 's Konings oogen gebragt, en om een woord te gebruiken, dat door den algemeenen volksbijval reeds kernspreukig geworden is: de Koning heeft gezegd; » De veroordeelde heeft berouw; ik wil dat hij leve! » » Bij deze verschillende meeningen ziet men met belangstelling het besluit te gemoet, dat iedereen binnen kort omtrent de staatkundige veroordeelden verwacht.

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE-STAND.

Van den 10den tot en met den 30sten Junij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: *Geertruida Henrietta Rincke*, Echtgenoot van *Jacob Hendrik Gilhuijs*, zoon. — *Susanna Henriette Wilhelmina Maatstaf*, zoon. — *Ameletta Lutz*, dochter. — *Susanna Stoffers*, dochter. — *Hanna Salomons*, Echtgenoot van *Henrij Hijmans*, dochter. — *Antoinetta Benescia*, dochter. — *Kea van Zechuschen*, dochter. — *Grasia Baruch Louzada*, Echtgenoot van *Josua Aron da Costa*, zoon. — *Louisa Charlotte Schmidtmer*, Echtgenoot van *Johannes Gerrit Visser*, dochter. — *Henriette Elisabeth van der Tuuk*, zoon. — *Saraatje van Maraatje*, zoon. — *Anna Catharina Elberg*, Echtgenoot van *Louis Johannes Marcus*, zoon. — *Julianna Beitel*, dochter. — *Catharina Louisa Serres*, Echtgenoot van *Volkert Willem de Villeneuve*, zoon. — *Adjuba van Domenique Penselo*, zoon. — *Charlotte Francina Berkhoff*, zoon. — *Esther Tama*, Echtgen. van *Joseph Aron Bueno de Mesquita*, zoon. — *Judith del Castilho*, Echtgenoot van *Samuel Izaak Robles*, zoon. — *Elisabeth Louisa Weinreith*, zoon. — *Esther Mozes Salomons*, Echtg. van *Eliazer Jacob Gomperts*, zoon. — *Elisabeth Samson*, Echtgenoot van *Jacob Juda*, zoon.

OVERLEDEN: *Joseph Monsanto*, oud 53 j. — *Samuel Abrahams Wittering*, oud 45 jaren. — *Anthonij Leonardus de Wit*, Matroos van de Engelsche Sloep *Fan Fan*, oud 36 jaren. — *Hendrik Cornelis Broos*, oud 36 jaren. — *Charlotte Georgina*, dochtertje van *Johanna Charlotte Schutte*, oud 5 maanden. — *Johanna Francina Grasman*, oud na gissing 36 jaren. — *Adolphina Jacoba Marquard*, Echtgenoot van *Hendrik Adolph Buhk*, oud 32 jaren en 23 dagen. — *Wilhelmina Charlotte Jongeneel*, dochtertje van *Js. Jongeneel* en *Dina Schmidt*, oud 6 maanden en 26 dagen. — *Anna Maria Wintforth*, oud 87 j. — *Richard Balein*, oud 25 jaren.

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten Junij, het Schip *Zaandam*, Kapt. L. H. SINGER, van *Amsterdam*, hebbende 68 dagen reis.

Den 2den dezer, het Schip *Verwachting*, Kapt. H. K. HILLERS, van *Amsterdam*, laatst van *Baltimore*, hebbende 32 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, het Schip *Harmonie*, Kapt. D. SPREEUW, naar *Amsterdam*; lading: 383 vaten Suiker en 74 balen Kakao.

Idem, de Nederlandsche Sloep, *Gezaghebber van Romondt*, Kapt. E. HEIJLIGER, naar *St. Eustatius*; lading: 17 vaten Melassie.

UITGEZEILD:

Den 1sten dezer, Z. M. Brik van Oorlog *ECHO*, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse BOURICIUS, naar *Nederland*.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.